

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА Х.

¹ Съ разясняване на много дипломатични, хронологични и топографски въпроси по-раншнитѣ трудове за тая епоха (на Гилфердингъ, Рачки, Гфрьореръ, *Byzantinische Studien* 1874, Папаригопуло и други) сж значително допълнени отъ Дринова. въ неговото съчинение „Южные Славяне и Византия въ X вѣкъ“.

² Така се започнала войната споредъ разказа на Левъ Дяконъ, който, като съвременникъ и отчасти очевидецъ, представя за насъ главенъ изворъ за тая епоха. Най-къснитѣ компилатори Кедринъ и Зонара споменуватъ за грабителски походи на маджаритѣ презъ България до византийскитѣ провинции. Обаче, споредъ „*Vita S. Gerardi*“ (Endlicher, *Monumenta Agrad*; 214) маджари и българи се намирали тогава въ приятелски отношения.

³ Полное собраніе русскихъ лѣтописей, I, 22, 26.

⁴ Въ тоя день се праздува неговата паметъ. Срезневскій, Памятники югославянскаго письма, С.-П. 1868, 123.

⁵ Кедринъ, ed. Bopp. II, 346.

⁶ Лѣтопись по Лаврентьевскому списку, стр. 66.

⁷ Leo Diacon. ed. Bopp. 105. Мислѣли, че въ Пловдивъ тогава били съсѣчени до 20,000 души. Дори въ следващитѣ вѣкове тая катастрофа не била забравена отъ пловдивчани. Anna Comnena, ed. Pag. 450. (Подъ тавроскити тукъ се разбираатъ руси, досущъ както у Кинама).

⁸ Докато споредъ руския лѣтописецъ гърцитѣ били разбити отъ Светослава Левъ Дяконъ и Кедринъ имъ приписватъ победа. Впрочемъ самъ Левъ не скрива, че следъ тоя бой Тракия била опустошена отъ руситѣ.

